

Vergaderjaar 2008–2009

30 234

Toekomstig sportbeleid

31 700 VIII

Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (VIII) voor het jaar 2009

Nr. 20

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 september 2008

Tijdens het wetgevingsoverleg over sport op 19 november 2007 (TK 2007–2008, 31 200 XVI/30 234, nr. 92) heb ik toegezegd uw Kamer te berichten over de uitkomsten van een samen met het ministerie van OCW uit te voeren onderzoek naar de knelpunten in wet- en regelgeving bij het volgen van onderwijs naast het bedrijven van topsport. Indien de uitkomsten daartoe aanleiding zouden geven, zouden mogelijke oplossingen kunnen worden voorgesteld.

In samenwerking met het ministerie van OCW en NOC*NSF is eind 2007 aan het bureau DSP de opdracht verleend genoemde studie uit te voeren. De betreffende rapportage is recent afgerond en u treft bijgaand een exemplaar daarvan aan, getiteld «Combineren van topsport met studie. Een inventarisatie van situatie en knelpunten rond de combinatie topsport en onderwijs».¹

Mede namens de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap kan ik over en naar aanleiding van de rapportage het volgende opmerken.

Het onderzoek heeft verschillende inzichten opgeleverd, die betrekking hebben op de wijze waarop binnen de verschillende onderwijssoorten de relatie met topsportbeoefening vorm en inhoud wordt gegeven.

Voor alle onderwijssoorten die in het onderzoek aan de orde zijn gekomen geldt, dat er geen wezenlijke knelpunten in de heersende wet- en regelgeving zijn geconstateerd die het beoefenen van topsport in de weg staan, dan wel ernstig bemoeilijken. Dit geldt zowel voor leerlingen in de leerplichtige fase als voor leerlingen/studenten in de fasen daarna. Uit de rapportage komt naar voren dat zowel scholen, als de sporters zelf, maar ook de betrokken sportbonden en andere organisaties die zich met de begeleiding van jonge topsporters bezighouden, vaak niet alle mogelijkheden, die de wet- en regelgeving bieden, gebruiken. Wijzigingen van de

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

betreffende wet- en regelgeving worden op basis van dit onderzoek dan ook niet overwogen.

Het onderzoek heeft verder inzicht gegeven in het aantal sporters voor wie aangepaste onderwijsvoorzieningen benodigd zijn. Het gaat om:

- (gearriveerde) A of B topsporters en talenten met high potential status: 712
- talenten met een status variërend van internationaal talent tot die van belofte: 1685.

In totaal spreken we dus over een groep van bijna 2400 sporters, waartoe *niet* gerekend worden de regionale talenten en de talenten die bij Betaald Voetbal Organisaties zijn ondergebracht. Zouden zij wel meegerekend worden dan zou de groep merkbaar groter zijn, maar wellicht ook minder goed te duiden.

De genoemde aantallen zijn het resultaat van de toepassing van nieuwe talentprofielen die vrij recent door NOC*NSF in samenspraak met verschillende sportorganisaties zijn ontwikkeld. Het voordeel van de nieuwe profielen is dat ze in hoge mate eenduidig zijn en daardoor niet veel ruimte laten voor interpretaties. De toepassing van deze profielen betekent dan ook een scherper en duidelijker onderscheid tussen de sporttechnische niveaus en dat leidt tot een beter inzicht in de groepering sporters over wie we het hebben.

Wat het onderzoek verder aan het licht heeft gebracht is dat er tussen scholen grote verschillen kunnen bestaan in de faciliteiten die (potentiële) topsporters worden geboden. Voor topsporters in spe kan een weloverwogen keuze van school veel verschil maken, zo merken de onderzoekers op. Maar, zo constateert men ook, de beperkte informatievoorziening van de kant van de scholen in combinatie met het ontbreken van uniformiteit, uitwisseling en afstemming – zowel binnen als tussen de verschillende onderwijssoorten – leidt ertoe, dat sporters goeddeels hun eigen weg moeten vinden in het onderwijsveld: topsport en onderwijs zijn nog te veel gescheiden werelden.

Zoals gezegd geven de bevindingen uit dit onderzoek ons geen aanleiding om op het terrein van wet- en regelgeving wijzigingen te overwegen. Wel willen wij het veld, t.w. de sportorganisaties en dan in eerste instantie NOC*NSF, de sportbonden en de Olympische Netwerken en de verschillende onderwijsinstellingen, de Stichting LOOT, e.a. oproepen de conclusies en aanbevelingen uit dit rapport ter harte te nemen. Ik ben bereid daartoe bijeenkomsten te faciliteren waarin genoemde organisaties en andere experts met elkaar in discussie gaan en de aandacht vooral uitgaat naar het optimaliseren van de bestaande praktijk, een verbeterde toepassing van de mogelijkheden die er al zijn en bij te dragen aan goede voorlichting daaromtrent. Tevens is een aandachtspunt het verbeteren van de relatie tussen sport en onderwijs, zeker daar waar het de doorlopende sportlijn betreft, dat wil zeggen dat de overgang tussen onderwijstypen het trainings- en wedstrijdritme van de sporter zo min mogelijk hindert.

De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M. Bussemaker